

3. Кучин Б.Л. Управление развитием экономических систем: технический прогресс, устойчивость / Б.Л. Кучин, Е.В. Якушева. – М. : Экономика, 1990. – 157 с.

4. Большой экономический словарь: 26500 терминов / [сост. А.Н. Азрилиян и др.]. – [Изд. 7-е, доп.]. – М.: Институт новой экономики, 2008. – 1471 с.

СИСТЕМОТВОРЧА ФУНКЦІЯ ЦІНИ

Бородай В.О.

Науковий керівник: Прокопенко М.В.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Попит на продукцію, що випускається підприємством тестується ринком – і основним лакмусовим папером є ціна її реалізації. Вигідна або не вигідна ця продукція, потрібна вона споживачеві або ні, підтверджується ринком і ціною продукції. Прийнята підприємством ціна на продукцію – це підсумок багатьох подій. Формування цін залежить від безлічі чинників, аналіз і облік яких є актуальною проблемою сучасних економічних досліджень.

До визначення цін не варто підходити ізольовано, як до простого розрахункового показника. Ціна, знаходячись в певних системі умовах, вимагає обліку усіх чинників, які на неї впливають (прямо і побічно), відсутність уваги до них веде до серйозних фінансових утруднень. Це недоотримання прибутку, неможливість розрахуватися з держбюджетом по податках, неможливість здійснювати розширене відтворення своєї підприємницької діяльності [1].

Будь-яка угода безпосередньо пов'язана з ринком. У міру збільшення числа угод росте число покупців і продавців.

При цьому може сформуватися ринок якогось окремого товару, послуги або іншого об'єкту, що має ціннісну значущість. Купівля-продаж товарів здійснюється за цінами. Тому ціна є невід'ємним параметром товарних ринків.

Ціна є інструментом функціонування будь-яких товарних ринків: споживчих, ринків товарів промислового призначення.

Крім того, ціна повинна розглядатися і в іншому аспекті – з точки зору ринкового механізму країни в цілому.

У цій якості вона неодмінно стикається як з окремими підприємцями, так і зачіпає державний ринковий механізм в цілому.

Ринок як система, розвиваючись за цими законами, диктує умови діяльності. Тому якщо окремі суб'єкти ринку працюватимуть не за правилами, то уся ринкова система країни не зможе стати регулятором економіки (порушення вказаних законів може привести до дефіциту або надвиробництва товарів) [2].

Державна цінова політика як найважливіший елемент економічної політики проводиться на національному і міжнародному рівнях за допомогою дії на кон'юнктуру ринку правил ціноутворення та має стратегічний і тактичний напрям.

Стратегія полягає в досягненні певного рівня лібералізації цін і зниженні інфляції) [3].

Тактичний напрям – це оперативне регулювання цінового середовища, встановлення сфер застосування ринкових і регульованих цін, порядок їх формування і контроль за поточним ціноутворенням) [4].

З точки зору покупця ціна складається з двох частин [5].

Перша є еквівалентом товару певної якості. При цьому один економічний суб'єкт відшкодовує пов'язані з виробництвом і реалізацією продукту витрати іншого. Сума відбиває зазвичай відповідність грошової вимоги продавця і згоди покупця з цією вимогою.

Друга частина ціни – це витрати, які відповідають процесу купівлі, їх несе покупець. При відшкодуванні таких витрат засоби поступають не продавцеві товару, а спрямовуються на те, щоб мати можливість придбати товар або використати його.

Важливе значення ціноутворення як економічного інструменту полягає в тому, що воно безпосередньо впливає на характер витягання доходу (прибутку) за результатами ринкової активності підприємців. З іншого боку дуже важливо, яка концепція ціноутворення закладається в основу окремого бізнесу, на яких принципах і з якою аргументацією будується змістовна частина подібної активності ринкового агента.

Принципова відмінність маркетингового підходу до визначення продажної ціни товару від класичної теорії цін полягає в тому, що визначена ціна не є продуктом раціональної калькуляції, а ґрунтується на пошуку деякої оптимальної рівноважної ринкової характеристики. І цей пошук зв'язаний з аналізом недостовірної інформації конкурентного середовища, з включенням в розрахунок чинника комерційного ризику і інших суто ринкових елементів. Але у будь-якому разі пошук рішення – це серйозна аналітична робота.

Таким чином, як економічна категорія ціна виконує декілька важливих функцій. Функції цін тісно пов'язані з дією об'єктивних економічних законів, які, визначають роль цін в господарському механізмі товариства.

Функції ціни характеризуються сукупністю загальних властивостей, які об'єктивно властиві їй як економічній категорії. Ці властивості обумовлюють роль і місце ціни в ринковому механізмі, їх активну дію на економічні процеси громадського розвитку і діяльність будь-якого підприємства.

Література:

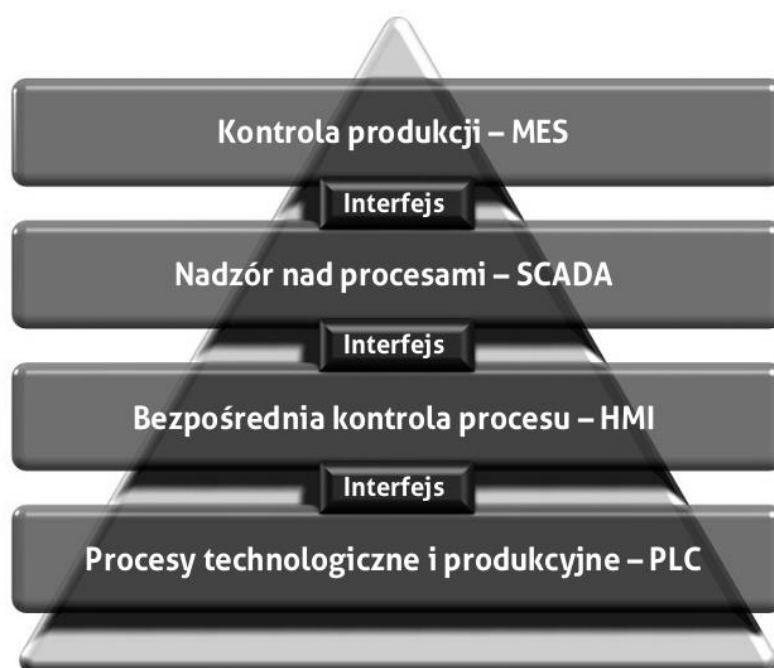
1. Есипова В.Е. Цены и ценообразование / Есипова В.Е. – Санкт-Петербург, 2011. – 450 с.
2. Зайцев Н. Л. Экономика промышленного предприятия / Зайцев Н.Л. – М. : Инфра-М, 2008. – 280 с.
3. Ильин А.И. Планирование на предприятии: / А.И. Ильин, Л.М. Сеница. – Мн. : ООО «Новое знание», 2009. – 450 с.
4. Кейлер В.А. Экономика предприятия / Кейлер В.А. – М. : Новосибирск : ИНФРА-М: НГАЭиУ, 2010. – 132 с.

5. Коробов М.Я. Финансово-экономический анализ деятельности предприятий / Коробов М.Я. – К. : «Знания», 2009. – 377 с.

KORZYŚCI WYNIKAJĄCE Z WDROŻENIA MES-SYSTEMÓW W PRODUKCJI

*Vasylchenko M.
Politechnika Łódzka, Polska*

Z definicji stowarzyszenie non-profit MESA (Manufacturing Enterprise Solutions Association), zrzeszającej producentów i doradców MES-systemy MES — system zarządzania produkcją, który w czasie rzeczywistym jest w stanie zaplanować, optymalizacji, monitorować i dokumentować procesy produkcyjne od początku kształtowania zamówienia do produkcji wyrobów gotowych.



Stowarzyszenie MESA ustaliła 11 podstawowych funkcji MES:

- kontrola stanu i dystrybucji zasobów (RAS). Ta funkcjonalność MES-systemów zapewnia zarządzanie zasobami produkcji (maszynami, narzędziami, metodami pracy, materiałami, sprzętem) i innymi obiektami, np. dokumenty dotyczące kolejności wykonywania każdej operacji produkcyjnej. W ramach tej funkcji opisano szczegółową historię zasobów i gwarantuje poprawność ustawienia urządzeń w procesie produkcyjnym, a także monitorowany jest stan urządzeń elektrycznych w czasie rzeczywistym;

- operacyjne/Szczegółowe planowanie (ODS). Funkcja ta zapewnia szybkie i dokładne planowanie pracy opartej na priorytetach, atrybutach, cechach i właściwościach danego rodzaju produktów, a także szczegółowo i optymalnie oblicza pobieranie sprzętu podczas pracy danej zmiany;